

høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag i uforandret Skikkelse.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det foreliggende Lovforslag indeholder et lille Fremskridt, men ogsaa kun et ganske lille. Hvis Lovforslaget vedtages, bliver det fremtidig saaledes, at Justitsministeren, som tidligere var henvist til at udnævne Formændene for Værgeraadene blandt dem, der havde juridisk Embedseksamen, ogsaa kan tage en dansk Jurist. Det er et lille Fremskridt, men jeg synes, det er alt for lille. Naar man endelig skulde røre ved denne Paragraf i Børneloven, forekommer det mig, at man skulde være gaaet noget videre, og hvis der, hvad jeg haaber, forestaar en snarlig Revision af Loven, vil jeg i alt Fald haabe, at Vedtagelsen af dette Lovforslag ikke skal betyde, at vi er tilfredse med § 4. Det er vi nemlig langt fra. Folketinget vedtog i 1905 en ganske anden Bestemmelse, hvorefter det blev Kommunalbestyrelsen, der fik Hovedindflydelsen paa Værgeraadenes Sammensætning, og udenfor København konstituerede Værgeraadene sig selv og valgte den til Formand, som de mente bedst egnet til at beklæde dette Hverv. I Landstinget blev det forandret saaledes, at der i Byer med over 10,000 Indbyggere skal vælges en Mand, der enten er Dommer eller har været Dommer eller dog opfylder Betingelserne for at kunne ansættes i Dommerembede. Desuden skal der i Værgeraadet sidde en Læge, som vælges af Kommunalbestyrelsen, en Præst, som vælges af Provsten, en Lærer eller Lærerinde, som vælges af Lærerpersonalet ved de kommunale Folkeskoler, og 3 af Kommunalbestyrelsen valgte Personer, hvoraf 2 Mænd, valgte efter Forholdstal, og 1 Kvinde. Disse Bestemmelser er aldeles ikke i Overensstemmelse med den kommunale Valglov, vi har faaet senere, og Sammensætningen af Værgeraadet er af en saadan Art, at den absolut ikke kan vække Tillid. Der er ingen Anledning til, at der absolut skal sidde en Læge i Værgeraadet, og endnu mindre til, at der absolut skal sidde en Præst. I mange Tilfælde vil en enkelt Præst være selvskreven, eller der vil kun være to at vælge imellem. Jeg har ikke imod Præster i al Almindelighed; hvis Kommunalbestyrelsen finder, at der er en Præst, som egner sig til at sidde i Værgeraadet, har jeg intet imod, at han bliver Medlem, men jeg ønsker ikke, at Præsten skal være selvskrevet Medlem, fordi Præster i Al-

mindelighed i og for sig ikke har mere Forstaaelse af Livet i de Hjem, hvor der skal gribes ind, end andre kan have det.

Naar jeg kan give min Tilslutning til det lillebitte Lovforslag, som her foreligger, er det, fordi det giver Justitsministeren om end kun en lille Smule større Raaderum. Jeg er utilfreds med, at Formanden skal være Jurist, og jeg vilde have ønsket, at Lovforslaget var blevet vedtaget i den Skikkelse, hvori det blev forelagt Landstinget, men da det ikke er lykkedes, tager vi det her foreliggende, men meddeler samtidig den højtærede Justitsminister, at vi vilde sætte Pris paa snarest muligt at faa fremsat et Forslag til Revision af Børneloven, der bl. a. indførte en mere demokratisk og bedre Sammensætning af Værgeraadene.

Niels Petersen: Jeg kan være enig i meget af, hvad den ærede foregaaende Taler (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]) udtalte, men med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil være heldigt, at man ved Besættelsen af Formandspladsen gik udenfor Juristernes Kreds, stiller jeg mig noget tvivlende. I alt Fald tror jeg, at det Skridt, som her er gjort, kan man foreløbig være tilfreds med. De Erfaringer, jeg selv har gjort som Næstformand i Frederiksberg Værgeraad, har bestyrket det Indtryk hos mig, at Overværgeraadet har Ret i, hvad der siges i den Skrivelse, der som Bilag medfølger Landstingsudvalgets Betænkning, at der i Værgeraadssager er et helt Kompleks af juridiske Spørgsmaal, ved Afgørelsen af hvilke det kan være heldigt at have en Jurist til Stede. Betydningen af, at Formanden og Næstformanden er Jurister, er, saa vidt jeg kan skønne, og efter de Erfaringer jeg har gjort, egentlig kun den, at de er behjælpelige ved Tilrettelægningen og Afgørelsen af saadanne Retsspørgsmaal, som melder sig i et ikke ringe Antal. Men det er meget muligt, at man vilde kunne klare sig ogsaa uden Juristers Hjælp, og under alle Omstændigheder betragter jeg det som et Fremskridt — og et meget væsentligt —, at man er gaaet udenfor de saakaldte latinske Juristers Kreds, saaledes at alle Jurister kan komme i Betragtning og derved et virkeligt Valg sikres, idet det, som allerede fremhævet af den ærede første Taler (S. Sørensen), i mindre Byer med kun en halv Snæs Tusind Indbyggere eller meget lidt derover ellers vil kunne blive vanskeligt overhovedet at faa flere at vælge imellem. Under alle